
Yadugirinarayana Stava

——
यद्गुगिरिनारायणस्तवः

——
Document Information

Text title : Yadugirinarayana Stava

File name : yadugirinArAyaNastavaH.itx

Category : vishhnu, vishnu, stava

Location : doc_vishhnu

Author : tirumalArya

Proofread by : Rajesh Thyagarajan, Divya KS

Description/comments : From Stotrasamuchchaya 2, Edited by Pandit K. Parameshwara Aithal

Latest update : May 10, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 9, 2024

sanskritdocuments.org

Yadugirinarayana Stava

यद्गुगिरिनारायणस्तवः

(भाधूलश्रीनिवासार्थकृपासम्पन्नवैभवम् ।
कौशिक श्रीनृसिंहार्यं कल्याणगुणमाश्रये ॥)
तर्कार्तर्कमुधाग्रप्रतिवददुर्वादुर्दारदु-
र्गर्वोर्वीधरकूटकुट्टनकलादम्भोलिवाग्गुम्भनः ।
व्यासोन्नीतनिशातनीतिदलितप्रच्छन्नभौद्धप्रजः
श्रीरामावरजो मुनिर्विजयते सिद्धान्तजैत्रध्वजः ॥ १ ॥

आशासे षट्पदामोदवलां गुरुपरम्पराम् ।
श्रीनारायणपादाब्जमधुधाराभिवापरम् ॥ २ ॥
अधेतां यतिराजस्य साम्राज्यं सर्वतोमुभम् ।
यत्र सम्पत्सुमारोऽपि युवराजपदास्यदम् ॥ ३ ॥

वन्दे भगवतः पादू वडुलामोदमेदुराम् ।
तत्पदामर्शसम्पन्नमञ्जुशिञ्जामनोरमाम् ॥ ४ ॥

स्वामी सुशीलः सुलभः सर्वज्ञः सर्वशक्तिधृत् ।
वत्सलो यत्सलायस्तां वन्दे यद्गुगिरीश्वरीम् ॥ ५ ॥

अस्ति स्वस्तिवचं लक्ष्मीसंस्तुतं वस्तु निस्तुलम् ।
भूनीला स्तन कस्तूरीभूषितं यद्गुभूधरे ॥ ६ ॥

समिन्धे श्रीतनुलतास्वर्णसम्भयभन्धुरः ।
यद्गुभूधरकोटीरस्फुरन्भरतकाङ्कुरः ॥ ७ ॥

ईक्षे प्रतिक्षणं लक्ष्मीपादलाक्षारसोक्षितम् ।
श्रीयादवाचलशिष्वा शोभरश्यामलोत्पलम् ॥ ८ ॥

परेषां शङ्खचक्राद्यैः स्वेपामभयमुद्रया ।
लितं प्रियं य इलयन् पायाद्यद्गुगिरीश्वरः ॥ ९ ॥

यद्व्यस्तानन्दाभृतजलधिकल्लोलकणिका-

रसास्वादाधमाता श्रुतिरपि विडस्ता निववृते ।

स्वकीयं सार्वभूयं प्रभवति न यस्य स्वविषये

यद्गुक्षमाभूत्राथं तमल्ल वयं स्तोतुमुदिताः ॥ १० ॥

गन्तुं वर्त्म गरुत्मतः प्रयततां भञ्जः स्वयं जानुना

वोढ्ते वल्गातु दुण्डुलः स्वशिरसा शैषीमशेषां धुरम् ।

स्वैरं प्रकभतां वितस्तिविमितस्त्रैविडमान् विडमान्

आचार्यैः स्तुतमास्तुभो वयममी श्रीयादवाद्गीश्वरम् ॥ ११ ॥

[अल्ल गणनां न्यङ्कुर्वाणा गुणा यद्गुभूमिभृत्-

परिभृढ कथं सोढारस्ते पुनः स्तुतिसालसम् ।

अपि तु भगवन्नेते स्वैरं यतीशवशंवदाः

सरसमथुरस्मेशः सम्प्रत्यतोऽयमुपकभः ॥]

वार्क्षं माक्षिकमाजिघृक्षति न किं भवो न वादिसते

भालः किं शशिनं सिषाधयिषति श्रेयो न किं वालसः ।

तुष्टूषामितरां न किं यतिपते सम्पत्सुतं किं तु तत्

सर्वं प्राथ्यरुचिप्रकर्षजमिति प्राज्ञः समाधित्सतु ॥ १२ ॥

अपि य मम वयांसि प्रायशो वेदवादा-

दपि यद्गुङ्गलनाथं स्वैरभावर्जयन्ति ।

न किमु मृगमद्वेन्दुस्मेरकाश्मीरलेपा-

दपि रमयति गोष्ठोपान्तजम्बालयथा ॥ १३ ॥

प्रियं कुलधनं प्रभुं पितरमीश्वरं मातरं

गुरुं प्राणतवत्सलं परमभन्धुमापत्सभम् ।

यद्गुक्षितिधरोपरि व्यवसितात्मदानं न को

यतिप्रवरनन्दनं लृदयचन्दनं वन्दते ॥ १४ ॥

मलसां निधये त्रयीशिषामणये मङ्गलमङ्गलात्मने ।

यद्गुभूधरशङ्खगणधवे स्पृहयाम्यद्भुतशीलसिन्धवे ॥ १५ ॥

अस्मै नमो यद्गुगिरिप्रवराय सूरि-

सेव्याङ्गये विमलसत्त्वगुणोत्तराय ।

यः श्वेतमृत्तिलकितो घृतवैष्णवश्रीः

श्रीकान्तमव्यवहितं जगतां व्यनक्ति ॥ १६ ॥

याम्येयान्यपथिन्वतामुपवने मावाकृतां श्रीपते-

रानभ्योपनयन्ति यत्र कपयः स्वैरं दुरापाण्यपि ।

छडे क्रोडमुभावजातविततावालावटासेयन-

न्यञ्चत्कुञ्जरपुष्कराभ्युशिशिरं श्रीयादवक्षमाधरम् ॥ १७ ॥

यत्रानुषङ्गिकनिवासलवोऽपि सूरि-

संसङ्कुराविनिमयश्रियमातनोति ।

तासु प्रसन्नलरिचन्दनशोभरासु

श्रीयादवायलतटीषु कुटीमुपेयाम् ॥ १८ ॥

धयमभिवन्धतां यद्गुधराधरमौलिधृता

नृलरिगृहान्तगोपुरसमुन्नतिरुन्मिषिता ।

परिघातभूरिभाग्यजनलोक्यनभृङ्गकुलं

ललितवतंसकैतकशिषेव सुभाङ्कुरुते ॥ १९ ॥

रडसि सडरिरंसायातकंसारिकान्ता-

यरणकमलसक्तालक्तारुपकण्ठाः ।

यद्गुधरशिभृतोऽमी जन्मकान्तारुपा-

श्रमडरतरुमृष्टाः सानवो नः पुनीरन् ॥ २० ॥

रधुपतियापकोटिदृढकुट्टनविस्फुटितोपलोक्यलद-

विमलजरीषु कृष्णभलरोपितकरुपमडीजराजिषु ।

यतिपतिपादरेणुपरिमर्शपवित्रशिलासु निर्भरा

यद्गुगिरिसानुसीमसु रमेमखि साभिमताः समाः शतम् ॥ २१ ॥

कुरवकमल्लिकावकुलयम्पकुन्दलता-

र्षितकुसुमावतंसमकरन्दरसोपथिताः ।

यद्गुकुलदेवतापदसरोजपरागधर-

श्चिरमवगाडिषीय यद्गुशैलजरीलडरीः ॥ २२ ॥

पटे तत्र विष्णोः परत्वानुभूत्या

परं निर्वृतास्तस्य सौलभ्यलोभात् ।

यद्गुक्षमाभृदन्ते वसन्त्यत्र मुक्ता

नुमस्तान् समस्तांश्चरस्थास्नुतुपान् ॥ २३ ॥

अधूर्जटिजटाटवीतटकपालसम्पूरणा-

मजङ्गुठरानलकवथनपित्रयादःकुलाम् ।

असागरयितावनोपयितसास्थिभस्मोत्तरा-

मनुज्जितयद्गुक्षमाधरपदां भजे स्वनदीम् ॥ २४ ॥

निर्णीयोव्यभिष्टं निराकृतगुणावधावमर्शं जना-

नाप्त्वावैरनुगृह्णीतीं सुरुरिगारागाधप्रसन्नाद्भुताम् ।

श्रीमधादवभूधरे सुयरितोल्वासावडामन्वळं

कल्याणीभवगाळिषीय करुणां नारायणस्थापराम् ॥ २५ ॥

उरेर्वराडरुपिणः श्रमाभ्युसम्भवं भवश्रमापडम् ।

भविष्युविष्युपद्युपासितं सरशरीकरीतु मङ्गलम् ॥ २६ ॥

सेयं वैषणवनर्मडर्म्यशिषरोदञ्चत्यताकावली-

सङ्घर्षक्षतयन्द्रनिःसृतसुधाविसेव देदीप्यते ।

श्वेतद्वीपविवर्तमूर्तिरनघश्रीभूमिनीलासभ-

श्रीनारायणयित्तनिर्वृत्तिकरी नारायणाभ्या पुरी ॥ २७ ॥

अश्रान्तोत्सवभङ्गकौतुकयतिक्षोणीशसम्पत्सुत-

प्रस्थानोत्सुकपौरयौवतसुसम्पृष्टप्रतोलीमुभाम् ।

कुल्लत्यल्लवतोरणय्युतमधुस्यन्तापनीतश्रमा-

ऽशेषागन्तुजनामिमामनिमिषं सेवे पुरी यादवीम् ॥ २८ ॥

तत्तादृक्षगजेन्द्रमोक्षारथारोडक्षणस्वर्धुनी-

तीर्थाध्यक्षणपूर्वपर्वमडिते यस्मिन् यतीन्द्राणया ।

आमातङ्गवसिष्ठमेति जनता मुक्तैकरस्यां श्रियं

सोऽयं प्रत्यडमस्तु वज्रमकुटीदिव्योत्सवो वात्सरः ॥ २९ ॥

स्वाङ्गीकारोपडारीकृतनतदुरिताः स्वाङ्घ्रिरेणुप्रभाव-

प्रेक्षासाक्षीकृतास्मत्सडपठितयतुर्वैदिसर्वापराधाः ।

श्रीमन्नारायणाङ्घ्रिद्वयपरिचरणेश्चर्यगर्वाद्दुदस्त-

श्रीवैकुण्ठोपकण्ठा यद्गुगिरिकटकस्वामिनो मे स्वदन्ताम् ॥ ३० ॥

शुचि रुचिरे मनोज्ञायरितं नलिनाक्षय्या-

मृतसरसीरसार्द्रमनुरञ्जितमञ्जुरवम् ।

छंदमिड पक्षपातमनिमित्तकमाद्रियते

यद्गु गिरिडेमसानुरसिकं मयि उंसकुलम् ॥ ३१ ॥

केतुं नः प्रभवन्ति छन्त यतिराङ्गजभोत्सवोन्मस्तक-

પ્રેમવ્યુત્કમનૃત્યદાર્યચરણોત્ક્ષિમા યદુક્ષ્માભૂતઃ ।
 ધૂલ્યો યાઃ કિલ રઙ્ગવેહુટમુખશ્રીદિવ્યદેશાશ્રિતૈ-
 રર્થ્યન્તે નિયમેન તીર્થવટિકારૂપેણ ગોપાયિતાઃ ॥ ૩૨ ॥
 મધુરિપુજલનિધિદૃગ્મૃતવીચીકૃતપરિચિતિમુરુમણિગણકીર્ણામ્ ।
 પરિસરનતસુરસદસમુપાસે યદુગિરિતટભુવિ તદજિરવેલામ્ ॥ ૩૩ ॥

તામ્બૂલદર્પણપતદ્ગ્રહતાલવૃન્ત-
 ભૃંગારઘૌતવસનાભરણસ્રગાદીન્ ।
 આભિભ્રતો યતિપતિપ્રણિધીન્ વિભોર્દ્ધિ-
 પચ્યાશતઃ પરિજનપ્રવરાર્ન્ ભજામઃ ॥ ૩૪ ॥
 દ્રુહિણસનકયોગિનારાયણાત્રેયસંરક્ષિતં
 યતિપતિકૃપયેહ સર્વાત્મસેવ્યાં દશાં પ્રાપિતમ્ ।
 નિગમશિખરવત્ પરબ્રહ્મગર્ભ યદુક્ષ્માધર-
 પ્રવણમનુભવેયમાનન્દસંજ્ઞાં વિમાનં મુહુઃ ॥ ૩૫ ॥

શુભેદારસ્નિગ્ધાદ્ભુતમહિતસંસ્થાનમભિતઃ
 સરન્તીભિર્ભાભિર્હરિતયદશોષાશ્ચ હરિતઃ ।
 પરં જ્યોતિઃ સાક્ષાદકરવમિહાનન્દનિલયે
 વિમાને મઞ્જૂષોન્મિષિતમિવ ?શાતમ્મરતકમ્ ॥ ૩૬ ॥

યુગપદ્મુદિતભાસ્વત્કોટિધામા સુધાખ્ષિ-
 સ્નપિત ઇવ સુજાતસ્નિગ્ધદિવ્યાદ્ભુતશ્રીઃ ।
 ભુવનભવનભૂષા જ્યોતિષાં જ્યોતિરેષ
 સ્ફુરતિ યદુમહીભૃન્મૌલિરત્પ્રદીપઃ ॥ ૩૭ ॥

જગત્સમ્ભવક્ષેમશિક્ષાદિદક્ષં
 પરં ક્ષોણિલક્ષ્મીકટાક્ષૈકલક્ષ્યમ્ ।
 યદુક્ષ્માધરે મોક્ષદાનૈકદીક્ષં
 મહઃ પુણ્ડરીકાક્ષમધ્યક્ષયામઃ ॥ ૩૮ ॥

અયે શ્યામોદારઃ કિમયમમૃતાધ્માતજલદ-
 સ્તમાલદ્ભુઃ કિંવા પૃથુલલલિતોદ્દામવિટપઃ ।
 યદુક્ષ્માભૃત્સાનુપ્રગુણિતવિલાસો નુ કલમઃ
 કિમુ ક્રીડાશૈલ શ્રિય ઇહ મહાનીલમહિતઃ ॥ ૩૯ ॥

दरीधर्ति नीलाद्रिलीलां मुकुन्दो

बरीभर्ति लेभस्नुतां पीतवासः ।

वरीवर्ति यकाम्बुजं पुष्यवतां

यरीकर्ति शृङ्गाश्रियं रत्नमौलिः ॥ ४० ॥

मुषाम्भोजसक्तः किमलकतमः कोपकलुषः

किमु श्रीमय्यक्षुःस्वजनवनोत्कः किमथवा ।

जगय्यक्षुः साक्षान्भिषति यद्गुशैलेशमकुटी-

भिषेण प्रत्यूषे तद्विदम्भुपतिष्टेमलि मः ॥ ४१ ॥

न्ययन्मौलिमणिप्रभाविनमितं प्रोधन्मुषेन्दुद्युति-

प्रत्यावर्तितमूर्ध्वपुण्ड्रविमलच्छायाविभक्ताकृति ।

पार्श्वोच्छृङ्खलशङ्खयङ्करुचिभिः प्रायो विशीर्णं यद्गु-

क्ष्माभृद्दल्लभयूर्णकुन्तलतमः झालान्तमालम्भते ॥ ४२ ॥

अमी यद्गुधराधरेश्वरकिरीटरत्नापुराः

परत्वमुपरामुङ्गुर्मुदुरभीषयिष्यन्त नः ।

मृदुस्मितसुधारसोक्षितकटाक्षलीलायिता-

न्यङ्कत्रिमसुशीलतां सपदि नावद्विष्यन् यद्वि ॥ ४३ ॥

अनिमित्तयामृतसिक्तमृदुस्मितयन्द्रिकमस्तसमस्ततमः ।

यद्गुशैलपतेर्मुषमिन्दुसम्प्रमदं मम दृक्कुमुदं कुरुते ॥ ४४ ॥

दृशोर्विशालमायतं भ्रुवोश्च नीलमन्त्रं

स्मिते मृदुद्गतं सितं रदेषु सान्द्रमुज्ज्वलम् ।

स्फुरद्विकसि गाण्डयोश्चलं विलम्बि कुन्तले ।

यद्गुक्षमाधरेशितुर्मुषं सुषं करोति नः ॥ ४५ ॥

नीलभ्रूमरुकग्रमायतदृगम्भोजं मिषन्नासिका-

याम्भेयं धवलोर्ध्वपुण्ड्रकपटोदञ्चच्छिभाकैतकम् ।

उत्सुल्लाधरपल्लवं क्षितिरमालीलोचितं कन्धरा-

काण्डोदञ्चि यद्गुक्षमाधरपतेर्मन्ये मुषं कन्तुकम् ॥ ४६ ॥

स्फुरय्यक्षुर्मानाश्चवणललितावर्तमलिताद्

यद्गुक्षमाभुत्सानुप्राणयिमुषलावण्यजलधेः ।

सुभासूतेरोष्ठद्वयरुचिरवीची विषमिता-

दुद्वेति भ्रूवेलावनपिडितभागोऽलिकशशी ॥ ४७ ॥

भ्रूमध्यतः प्रतिपदिन्दुकलावदात-

श्रेतो धिनोति तिलको यद्गुशैलबन्धोः ।

वालाटकान्त्यमृतसङ्गलणाय लक्ष्मी-

निक्षिप्तमौक्तयवकश्रियमाददानः ॥ ४८ ॥

भ्रूसैतुबन्धविधृताक्षितटाककुल्या

कल्या कटाक्षसरणिर्यद्गुशैलनेतुः ।

निभ्रोन्नतस्थलजलादिभिदानपेक्ष-

माप्त्वावयत्यमुमिमं करुणासकुल्या ॥ ४९ ॥

अकस्मादस्माकं प्रचुरपरितापप्रशमनैः

कटाक्षोर्मिक्षेपैरनवधिऋपासौरभवलेः ।

सुधासिन्धुः साक्षाद्यमिड यद्गुक्ष्माघरतटे

स्वसेवासाम्राज्यौपयिकमभिषेकं वितनुते ॥ ५० ॥

तन्मन्दस्मितविस्मितं तदलकावर्तानुवृत्तं मुहु-

स्तद्विम्भाधररागरक्तमनु तत्सौगन्ध्यसम्मोदितम् ।

तद्भ्रूविभ्रमलब्धविभ्रमशतं तद्दृक्तरङ्गोर्मिलं

मथ्येतो यद्गुशैलवल्लभमुपश्रयायोन्मुभं वर्तते ॥ ५१ ॥

कर्णिकामकरयुग्ममुदग्रं कर्णपाशभडिशं विनिगीर्य ।

वेष्टते यद्गुगिरीशमुभंश्लूङ्ख्यमाणमिदमंसतटाकात् ॥ ५२ ॥

पाञ्चजन्यमुपनीय सङ्गपं रुपसौष्ठवविवेचनयञ्चुः ।

यादवायलपतिर्गलकम्बुं तारुडारकलितं डिमतानीत् ॥ ५३ ॥

पाशोद्विञ्च्यञ्च्यत्कुञ्च्यद्भुजकल्पविटपमञ्जर्यः ।

शङ्खरथाङ्गगदाभयमुद्रा भद्राय यादवाद्रोन्दीः ॥ ५४ ॥

श्रीभ्रूमीकुचकुम्भनिर्भरपरीरम्भप्रमोदादिव

श्रीदिव्यायुधभव्यभ्रूषणपराभर्शावलेपादिव ।

तारुण्याद्भुतयौवनव्यतिकरोत्साडादिवामी यद्गु-

क्ष्माभृद्गुल्लभभाडवः सुपृथुलोदग्राः परं जाग्रति ॥ ५५ ॥

विटपाः डिल कल्पपादपानां मधुपावर्जितपल्लवप्रसूनाः ।

यद्गुशैलपतेर्भुजाः सुवृत्ताः क्लवर्गान् सुवतेऽत्र सूरिभोग्यान् ॥ ५६ ॥

आभ्यामद्भुयतेति वोपनयतः श्रीशङ्खचक्रे उभा-

वेतावाश्रयतेति वक्ति गध्या निर्दिश्य पादौ परः ।

मा भैष्टेत्यपरो व्यनक्ति यद्गुभूढल्ललास्माद्दशा-

माद्याचार्य यतुर्भुजैः प्रगुणयस्याचार्यकप्रडियाम् ॥ ५७ ॥

स्वतः श्यामोदारं तरुणतुलसीदामडरितं

सितं मुक्ताहारैर्मणिवररुथा भास्वरमिदम् ।

रमापादालक्ताङ्गणमिड यद्गुक्षमाधरपते-

रुरश्चित्ते धत्ते मम रुचिविभेदान् नवनवान् ॥ ५८ ॥

श्रीकान्तकल्याणगुणानुषक्तमुक्तावलीसंस्कृतदिव्यधाम ।

वक्षो यद्गुक्षोणधरेश्चरस्य मन्ये परं व्योम परार्ध्यभूम ॥ ५९ ॥

निगिरदपि जगन्ति क्षाममुद्यद्भुक्षं

सुचरितसुतभिक्षास्वादसम्पूर्णाकामम् ।

यद्गुवरणधरेन्दोस्तुन्दमादौ यशोदा-

कलिवडिनकदामग्रन्थिलक्ष्म प्रतीक्षे ॥ ६० ॥

श्रीयादवाचलपतेः कल्येव लत्रं

कक्ष्यावनद्धकनकत्सरुभङ्गवल्ग्वि ।

गाढे निहृन्तदिव निष्ठुरकर्मबन्ध-

निर्बन्धबन्धुरयतुर्विधदेडबन्धम् ॥ ६१ ॥

विद्युद्भूम्ना तटित्वानिव नवतरणिच्छाययेवाञ्जनाद्रि-

र्वेलःडैमस्थलीभिर्जलधिरिव नभः सान्द्रसान्ध्यश्रियेव ।

आक्रीडः कर्णिकारैरिव कनककुथेनेव दन्तावलोऽसौ

देवः पीताम्बरैण प्रथयति सुषुमां यादवक्ष्माधरेन्दुः ॥ ६२ ॥

अवेम्प्रायानुपूर्वी यदपि करिकरे स्निग्धता दूरदूरे

रम्भास्तम्भे प्रसक्ता यदपि यं डियती स्निग्धता क्वानुपूर्वी ।

स्यातां स्नैग्ध्यानुपूर्व्यौ कृतकमरतकस्तम्भके नो मृदुत्वं

मन्ये मृग्योपमाने यद्गुशिभरिपतेरुरुकाण्डप्रकाण्डे ॥ ६३ ॥

किं काल्यौ किन्नु पूगीकुडल्यौ श्रीभूवाड्ये किं समीच्यौ कलाच्यौ ।

मुग्धस्निग्धोदारदिव्यानुपूर्व्यौ किंवा जङ्घे श्रीयद्गुक्ष्माधरेन्दोः ॥ ६४ ॥

विभोः पादाम्भोजं तद्विदमशरण्यैकशरणं

परं प्राप्यं प्राप्तं यद्गुगिरिशिभाशेभरसभम् ।

यदामर्शादाशु द्रवति भृशमाकाशमवशा-

दपि ग्रावा ज्वलत्यपि मिषति दग्धामिषमपि ॥ ६५ ॥

सुथरितसुमतिसङ्घितपरथरणप्रणयमननुगुणमिव परिगणयन् ।

यद्गुगिरिपरिबृढयरणमशरणः शरणमगममिड परिथरणपरः ॥ ६६ ॥

क्षमालक्ष्मीकल्पप्रततिविततां नातिशिशिरा-

मनुष्यामभ्यर्षोन्मिषदमृतसौगन्ध्यसुभगाम् ।

भकयध्वलान्तिप्रभवपरितापप्रशमनी

श्रये पादच्छायां यद्गुगिरितटीकल्पकतरोः ॥ ६७ ॥

उद्यन्मौलिमुदारहालमुच्चितश्चेतोर्ध्वपुण्ड्र शुभो-

दग्यद्भूलतमायतायतदृगम्भोजं सुजातस्मितम् ।

कम्बुग्रीवमुदग्रभाङ्गुविटपं लक्ष्मीलसद्रक्षसं

वन्दे सुन्दरमध्यमोरुथरण श्रीयादवाद्ग्रीश्वरम् ॥ ६८ ॥

उत्कुल्लपद्मपदमुल्लसदूरुकाण्डमुद्गमकाञ्चिमुपवीतसुवर्णयेलम् ।

आजानुभाङ्गुमरुणधरमायताक्षमाशास्मले सपदि यादवशैलनाथम् ॥ ६९ ॥

शमयति तमः सूते सर्वं धिनोति शुभां धियं

घटयति सतां सक्तिं दत्ते सदार्यसमाश्रयम् ।

भवपथपरिभ्रान्तिं रुन्धे व्यनक्ति परं पदं

यद्गुगिरिशिभाङ्गं ज्योतिः किमप्यतिमानुषम् ॥ ७० ॥

अव्याजं द्यते स्मरत्युपनयत्यालोकतेऽङ्गीकरो-

त्युत्सङ्गे कुरुते प्रसीदति मुहुर्भूर्वानमाजिघ्रति ।

आनन्दाननुभावयत्यभिमतैर्दास्यामृतैः प्लावय-

त्येष श्रीयद्गुशैलमङ्गलनिधिर्नारायणोऽस्मत्कुलम् ॥ ७१ ॥

प्रेमाद्र्याया कमलया क्षमया समेत

मंसांसघट्टनरसोत्पुलकाङ्गुलमागम् ।

प्राग्दक्षिणे तदिड संयमिसार्वभौम-

सम्पत्प्रसूतमपरं वपुराविरस्ति ॥ ७२ ॥

श्रीभूस्तनश्रुतिशिरोयतिशेभराङ्गु-

श्रीयादवायलशिभासुलभोपलज्जम् ।

आपन्नतापडरमाश्रितकामधेनु-

माशास्मडे कमपि पूरुषमम्बुजाक्षम् ॥ ७३ ॥

उत्तुङ्गं मद्भुटे विशालमलिडे वङ्गं भुवोरायतं

नेत्रान्ते रुचिरं कपोलकलके स्मेरं मुष्माभोरुडे ।

स्फीतं वृक्षसि संस्थुलं भुजवने मृग्यं वलने सुसं-

श्लिष्टं पादयुगे यतीन्द्रदृष्टयावासं मडः संश्रये ॥ ७४ ॥

उस्तारविन्दकविताभयशङ्खभयङ्क-

मञ्जासनाहितपदाञ्जमुदग्रमौलि ।

आविःस्मितं सुवदनं यतिराजसूनोः

संस्थानमेव शरणां शरणार्थिनां नः ॥ ७५ ॥

अञ्चत्तिरीटमलकावृतकालमाय-

नेत्राञ्जमङ्कुरितडासमुदग्रनासम् ।

विष्वग्भुजं विपुलवक्षसमीक्षिषीय

सम्पत्सुतं ततः एतः पुरतोऽभितश्च ॥ ७६ ॥

जनो यत्सीमान्ते यतिनृपतिवातामिडिमवित्

कुटीं कुर्वन्नीष्टे परमपदवाटीवितरणे ।

तदर्थगारान्तावकरमपनेतुः डिल समाः

शतं भोगस्थानं मम भवतु नारायणपुरम् ॥ ७७ ॥

अचिन्तयित्वा मद्भृत्तमालोक्याचार्यसन्ततिम् ।

दयानिधे निधेहि त्वद्दासदास्यश्रियं मयि ॥ ७८ ॥

एति तिरुमलार्यकृतः श्रीयद्गुगिरिनारायणस्तवः सम्पूर्णः ।

स्तोत्रसमुच्चयः २ (६८)

Proofread by Rajesh Thyagarajan, Divya KS

Yadugirinarayana Stava

pdf was typeset on January 9, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

